

М. Дано да те земе тамъ Богъ, любезный мой сыне! но тревва да те побчимъ още много нѣща за Бога, и за онова що тревва да правишъ та да мѣ угодишъ. Нека флеземе сега въ кжщата.

 РАЗГОВОРЪ 37

Госпожа Янна немаше намѣреніе да говори на Јованча о нѣж вечеръ за Бога; но той толкъва желаше да надчи още мало нѣщо преди да си легне, што се склони она, и разговорихасе така, каквото слѣдѣва:

І. Мыслѣхъ, мамо, като слѣдѣхъ самъ си послѣ отъ обѣдъ, да те пытамъ: каковъ возрастъ има Богъ.

М. Помнишъ ли, сыне мой, малката ти сестриница Бленж?

І. Ѽ, несомнѣннѣ, мамо, двапати ѿ видѣхъ: единъ патъ, като беше още малко дѣтенце, и сегнѣ когато беше около една годинж.

М. Беше ли порасла много когато ѿ виде вторшатъ патъ?

І. Наистина, много беше порасла: беше по тлъста, и по голѣма, и по тажка.